

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3068/2025
17.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић и Татјане Ђурица, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., коју заступају пуномоћници Мирољуб Трајковић, адвокат из ... и Раде Бабовић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ и ГГ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Бранислав Ђурић, адвокат из ..., ради заједничког стицања, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3219/23 од 09.10.2024. године, у седници одржаној дана 17.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3219/23 од 09.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару П 17/20 од 04.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да има право својине по основу стицања заједничке имовине у току трајања брачне и економске заједнице са туженима и то 1/4 неукњиженог објекта за одмор и рекреацију у ... који објекат је саграђен на кп. бр. .. и кп. бр. .. у мзв. „...“ КО ..., габарита 25x30, а који се састоји од приземља, спрата, крова са светларницима и подрума, као и припадајућег земљишта, 1/2 стамбеног објекта куће која се налази у ... у ул. ... бр. .. која се налази на кп. бр. ..., породична стамбена зграда бр.1 површине 42м² и помоћна зграда површине 21 м² као и припадајућег земљишта, 1/4 на следећим катастарским парцелама: кп. бр. .. њива 7. класе површине 0.31.25 ха, кп. бр. .. шума 4. класе површине 0.20.85 ха, кп. бр. .. њива 7. класе површине 2.17.91 ха са зградом површине 55м², кп. бр. .. шума 4. класе површине 0.07,00 ха, све у мзв. „...“, уписане у Листу непокретности .. КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе и предају тужили у државину и својину. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да јој исплате износ од 24.000.00 швајцарских франака на име њеног доприноса у адаптацији стамбеног објекта и помоћних зграда у месту „Село“ на кп. бр. ... КО Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да јој исплате противредност путничког возила марке „Мазда 6“ која половина износи 21.000, швајцарских франака, као и противредност и путничког возила марке „Мазда 8“ која половина износи 6.400,00 швајцарских франака. Ставом четвртим изреке,

одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезу тужени да тужиљи солидарно исплате на име неоснованог обogaћења увећањем вредности пословног простора у ... у ул. ... бр. ..., износ од 10.000,00 швајцарских франака. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезу тужени да тужиљи солидарно исплате, на име неоснованог обogaћења, увећањем имовине уградњом подног грејања у постављене пластенике, у износу од 500,00 швајцарских франака. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се тужиљи дозволи да се на основу ове пресуде код надлежне службе за катастар непокретности укњижи као власник на припадајућим деловима непокретности са припадајућим земљиштем, а што су тужени дужни да признају и да трпе. Ставом седмим изреке, обавезана је тужиља да туженима на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 668.184,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3219/23 од 09.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Зајечару П 17/20 од 04.05.2023. године, у првом, другом, делу става трећег изреке који се односи на противвредност путничког возила марке "Мазда 6" у износу од 21.000 ЦХФ, четвртом, петом и шестом ставу изреке. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у трећем ставу изреке за противвредност путничког возила марке „Мазда 8“ у износу од 6.400 ЦХФ и у седмом ставу изреке, па се предмет у овим деловима враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Тужиља је преко пуномоћника изјавила благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

У одговору на ревизију тужени су оспорили ревизијске наводе и предложили да се иста одбије.

Испитујући побијану пресуду по одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је одлучио да ревизија тужиље није основана. Неблаговремена допуна ревизије није разматрана, исто као ни ревизијски наводи изван дозвољених разлога за изјављивање овог ванредног правног лека, применом члана 407. став 1. ЗПП.

Побијана пресуда је донета без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени ББ су засновали заједницу живота 2000. године и у почетку исте живели су у ... у кући деде туженог ББ. Након годину дана од заснивања заједнице су се преселили у Швајцарску, где су званично закључили брак 21.12.2001. године. Тужиља и тужени ББ су дана 10.12.2022. године закључили брачни уговор састављен пред јавним бележником Frauenfeld, Кантона Turgau којим су уредили да сваки од супружника остаје искључиви власник свог удела и имовине коју је унео у брак или исту стекао, наследио или добио на своје име након склапања брака. У Швајцарској су пре њиховог доласка живели мајка туженог ББ, тужена ВВ и њен супруг тужени ГГ, који су се тамо преселили 1980. године где поседују одмаралиште "... у месту Тужена ВВ и тужени ГГ су живели у свом стану у месту ..., а тужиља са супругом, туженим ББ, у стану који је био саставни део

одмаралишта и који је био у власништву тужене ВВ. По доласку у Швајцарску, тужени ББ је био ангажован као хаусмајстор (домар) у одмаралишту "... " и примао је зараду у висини од 4.200 до 4.500 швајцарских франака, а тужиља је кратко радила у Мек доналду, Бургер кингу и једној лабораторији у Швајцарској. За време трајања брака и заједнице живота тужиле и туженог ББ, почев од 2002. године, започета је изградња објекта на кп.бр. .. и .. у мзв „..." КО ..., који се састоји од приземља, спрата, крова са светларницима и подрума, а које земљиште је било у сусвојини тужене ВВ и њене мајке, сада пок. ДД. Објекат је потпуно изграђен, али није отпочео са радом. Тужиле и тужени ББ боравили су у Србији по пар месеци годишње у ..., у кући туженог ББ која се налази у ул. ... бр. ..., као и у У време трајања заједнице живота тужиле и туженог ББ, у дворишту куће туженог ББ у ул. ... у ..., изведени су радови бетонирања (постављања бехатон плоча), постављања оgrade и радови у купатилу. Такође је утврђено да је у току трајања брачне заједнице између тужиле и туженог ББ купљен аутомобил марке „Мазда 8", а да је аутомобил марке "Мазда 6" тужени ББ добио на поклон од тужене ВВ. Поред наведеног, на објектима у мзв. „Село" кп. бр. .. КО ... , који су такође и тада неспорно били у својини тужене ВВ, изведени су гипсарски радови. И садржине Уговора о купопродаји непокретности, закљученог дана 18.03.2005. године утврђено да су на име тужене ВВ купљене: кп. бр. .. њива 7. класе површине 0.31,25 ха, кп. бр. .. шума 4. класе површине 0.20,85 ха, кп. бр. .. њива класе површине 2.17.91 ха са зградом површине 55м2, кп.бр. .. шума 4. класе површине 0.07,00 ха, све у мзв. „...", уписане у Листу непокретности .. КО Тужена ВВ је у судском поступку 90-тих година стекла локал који се налази у ул. ... бр. .. у ... и који је реновиран за време трајања брачне заједнице тужиле и туженог ББ, замењена постојећа столарија ПВЦ столаријом и стављено непробојно стакло. Из извештаја Пореске службе града Frauenfeld 24.12.2008. године, тужиле и тужени ББ преселили из Србије код својих родитеља у ..., ради спајања породице, где тужиле води целокупно домаћинство за целу породицу и бригу о деци, с тим што је истакнуто и да укупан животни простор куће ... у ... користи цела породица.

На основу овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су полазећи од одредбе чл. 168. став 1. Породичног закона ("Сл. гласник РС", бр. 72/2011 др. закон и 6/2015), који се примењује и на породичне односе који су настали до дана почетка примене овог закона, осим ако овим законом није другачије одређено у смислу чл. 357 ст. 1 истог Закона, затим одредби чл. 171 ст.1 и 195. Породичног закона, становишта да тужиле није доказала постојање породичне заједнице са туженима ВВ и ГГ. Према изнетој аргументацији, тужиле и тужени ББ живели су у одвојеном домаћинству у стану који се налази оквиру одмаралишта "... " у Швајцарској, чији је власник тужена ВВ, док су ВВ и ГГ живели у стану у месту Достављени извештај Пореске службе града Frauenfe 24.12.2008. године, имајући у виду остале доказе, не доказује постојање породичне заједнице која подразумева постојање економске заједнице и заједничко стицање имовине. Стога нижестепени судови закључују да су тужиле и тужени ББ са својом децом живели у брачној заједници, а не у породичној заједници у Швајцарској са туженима ВВ и ГГ. Зато је неоснован и њен захтев за утврђење права својине на ¼ објекта за одмор и рекреацију у ... и парцеле коју је тужена ВВ купила уговором о купопродаји непокретности од 18.03.2005. године, као и захтев за исплату на име њеног доприноса у адаптацији стамбеног објекта у месту „Село“ КО ..., увећањем вредности пословног простора у ... и уградњом подног грејања у постављане пластенике.

Што се тиче непокретности – куће у ... у ул. ... бр. ..., тужиле је по основу стицања у брачној заједници са туженом ББ тражила права својине на 1/2 идеалног дела. Изведеним доказима утврђено је да је наведени објекат у време заснивања брачне

заједнице био у својини деде туженог ББ, који му је касније исту поклонио и на коме су извођени адаптациони радови. Ова кућа представља посебну имовину туженог ББ, у смислу чл. 168. ст. 2 Породичног закона, што су странке предвиделе и брачним уговором закљученим 10.12.2022. године, Улагањем у адаптацију објекта, реновирањем купатила и постављањем оgrade не може стећи сусвојина, због чега је и овај део тужбеног захтева неоснован. Са друге стране, у погледу захтева да се тужени обавезу да јој исплате износ од 24.000 CHF на име њеног доприноса у адаптацију стамбеног објекта и помоћних зграда у месту „Село“ на кп. бр. .. КО ..., утврђено је да је ВВ сопственим средствима финансирала извођење радова. И у погледу исплате противредности путничког возила марке "Мазда 6", тужила нема права по основу стицања у брачној заједници јер возило представља поклон учињен од стране мајке туженог, што је констатовано и у брачном уговору.

Ревизијом се оспорава изнето становиште нижестепених судова. Ревизијом се анализира доказни поступак и утврђено чињенично стање, а које не може бити предмет оцене у ревизијском поступку у смислу члана 407. ст. 2. Закона о парничном поступку осим у случају из члана 403. став 2. тог Закона, што овде није случај. Такође, нису од утицаја ревизијски наводи којим се указује да побијана одлука захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Таква битна повреда не представља дозвољени ревизијски разлог предвиђен у члану 407. Закона о парничном поступку, због чега наводи ревидента у том делу нису од утицаја у ревизијском поступку.

Одредбом члана 195. Породичног закона прописано је да имовина коју су заједно са супружницима односно ванбрачним партнерима стекли радом чланови њихове породице у току трајања заједнице живота у породичној заједници представља њихову заједничку имовину. Члановима породице сматрају се крвни, тазбински, адоптивни сродници супружника односно ванбрачних партнера који заједно са њима живе. На имовинске односе чланова породичне заједнице сходно се примењују одредбе овог закона о имовинским односима супружника, осим одредбе члана 176. став 2. (уписивање у јавни регистар) и члана 180. став 2. (претпоставка о једнаким уделима).

Одредбом члана 168. став 2. Породичног закона прописано је да имовина коју је супружник стекао у току трајања брака деобом заједничке имовине односно наслеђем, поклоном или другим правним послом којим се прибављају искључиво права представља његову посебну имовину.

Одредбом члана 171. став 1. Породичног закона прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину.

Одредбом члана 180. став 2. Породичног закона прописано је да се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки.

Према становишту Врховног суда о захтеву тужиле одлучено је правилном применом материјалног права. У погледу захтева за утврђење права својине тужиле на непокретностима која су у власништву тужених ВВ и ГГ, нижестепени судови су правилно применили члан 195. Породичног закона. Другостепени суд даје правилно објашњење појмова породичне заједнице и стицања права својине у оквиру ове заједнице. Расположиве чињенице дају основа закључку да тужила приликом

закључења брака са туженим ББ, дана 21.12.2001. године, није била стамбено обезбеђена, већ је најпре живела у кући у ... која је била власништво деде њеног супруга, да би се касније са супругом преселила у Швајцарску, у којој су тужени ВВ и ГГ живели од 1980. године у месту Тужила је са супругом у Швајцарској живела у стану који је био саставни део одмаралишта и који је био у власништву тужене ВВ, односно у одвојеним домаћинствима. Код таквог стања ствари, правилно судови закључују да тужила није доказала постојање породичне заједнице са туженима ВВ и ГГ, нити када је она успостављена, колико је трајала, те да ли је ова заједница имала економску димензију из разлога које дају нижестепени судови, а евентуална улагања у објекте који су у власништву тужене ВВ на која је указивала свакако не води стицању права својине. Стога није било основа да јој се призна право сусвојине у траженом обиму по основу стицања у породичној заједници, сходно члану 13. Закона о основама својинскоправних односа.

Такође, правилно су нижестепени судови применом правила о терету доказивања прописаних одредбом члана 228. и 231. став 2. Закона о парничном поступку одбили захтев тужиле за исплату на име њеног доприноса у адаптацији стамбеног објекта и помоћних зграда у Швајцарској и пословног простора у ... јер нема доказа да је тужила учествовала у адаптацији наведених непокретности новчаним средствима, радом или на други начин.

Кућа у ... у ул. ... бр. ..., представља посебну имовину туженог ББ, у смислу чл. 168 ст. 2 Породичног закона, што је и констатовано брачним уговором закљученим 10.12.2022. године, па је и овај део тужбеног захтева којим је тужила тражила право својине на $\frac{1}{2}$ идеалног дела правилно одбијен. Исто тако, тужила нема права по основу стицања у брачној заједници на исплату противредности путничког возила марке "Мазда 6" јер возило представља поклон учињен од стране мајке туженог, што је констатовано и у брачном уговору.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић